

Uvod

Poznata istorija over juniti elektromagnetnih mašina ide nazad do poslednje četvrtine 19-tog veka. Ona je počela kada je američki pronalazač Gari Vesli patentirao oscilatorni elektromotor, a tri godine kasnije i oscilatorni elektro generator. Gari je tvrdio, da se sa veoma malom ulaznom energijom dobijala daleko veća izlazna energija iz njegovih uređaja.

Taj trend se uskoro pomerio prema *radijantnoj energiji* posle priče o Nikoli Tesli i njegovom slučajnom otkriću nove sile dobijene pomoću brzog prekidanja kola jednosmerne struje. Tesla je naučio kako da proizvede radijantnu energiju pomoću brzog rotacionog prekidača. Sledeći korak je bio brzo pražnjenje elektriciteta pomoću specijalno konstruisanog kondenzatora sa elektrodama u obliku vrhova rogova. Ove dve zašiljene elektrode su bile stavljene u magnetno polje stalnog magneta. *Tesla Efekat* se mogao dobiti samo sa prekidanjem visokog jednosmernog napona, bez dozvoljavanja povratnog toka struje. Uskoro je on naučio da napravi belu koronu postavljanjem bakarnih provodnika raznih oblika pored svog pulsatora. Provodnici koji nisu eksplodirali su proizveli daleko veće napone od inicijalno korišćenih napona. Tesla je naučio da proizvede velike napone bez električne struje koja nije mogla da teče zbog otpora provodnika i visoke frekvencije impulsa. Tesla je zaključio da je moguće proizvesti milione elektrostatičkih volti na ovaj način. On je takođe pronašao da je bilo moguće da šalje radijantu energiju kroz prostor u obliku zraka, jer se snaga zraka nije smanjivala kroz prostor. Izlazna snaga stvorena ovim načinom je bila mnogo veća nego snaga uložena u njegov pulsator.

Priča o njegovim električnim kolima, koje je on napravio od adaptiranog Pirs Erou automobila i testirao sa svojim nećakom Petrom u Bafalu tokom 1931. godine, je cirkulisala sa velikom entuzijazmom između pronalazača¹.

Drugi pronalazač, Tomas Henri Morej, obožavaoc Nikole Tesle, tvrdio je da je u mogućnosti da izvuče radijantnu energiju iz njenog izvora uz pomoć visoke frekvencije i visokog napona koji utiče na eter. Energija bi se izvlačila iz etera sa kristalnim radio setom sa dobrom antenom, uzemljenjem i misterioznim *Švedskim kamenom*. Kamen je bio blaga radioaktivna mešavina i služio je kao tačkasta dioda sa ulogom da ispravi i pojača signale. Morej je izveo nekoliko demonstracija, počev 1925 pa nadalje. Prvi testovi su mogli da isporuče snagu

¹ Detalji o ovim otkrićima Nikole Tesle su u knjizi „*Tajne tehnologije hladnog rata - Projekat HAARP i izvan*“, od Gerija Vasilatosa.

Knjiga: Osnovni principi over juniti elektromagnetnih mašina © Jovan Marjanović
 od 100 W a poslednji modeli su mogli da isporuče snagu od 50 kW. Imali su antenu spojenu na seriju transformatora, kondenzatora, i drugih komponenata. Njegov poslednji uređaj je bio poboljšan i nije imao antenu ili uzemljenje. Električna snaga se mogla sprovoditi tankim žicama bez zagrevanja istih. Međutim, svi planovi i znanje su bili čuvani kao tajna. Demonstracije nisu bile verifikovane i patenti nikad nisu bili dozvoljeni. Njegova dostignuća su bila praćena sa biznis diverzijama, pretnjama i pokušajima atentata. U 1939. godini jedan ispitivač je uzeo čekić i razbio uređaj. Morej je odlučio da ne pravi novu mašinu već se fokusirao ka drugoj anomaliji koja se dešavala u njegovim elektronskim cevima sa plazmom, transformacijom hemijskih elementa.

Pol Bauman, nemački inženjer, je razvio mašinu nazvanu Testatika u mestu Meternita blizu Berna u Švajcarskoj, negde oko 1960. Testatika je elektrostatički generator bazirana na *Pidžeonovom elektrostatičkom generatoru* iz 1898. a koji je imao induktivno i kapacitivno kolo. Testatika radi kao perpetuum mobile mašina. Ona ima dva suprotno rotirajuća diska sa prečnikom od oko 50cm i koji generišu elektrostatičko opterećenje. Naelektrisanja se skupljaju sa antenama bez kontakta po principu elektrostatičke indukcije. Posle inicijalnog okretanja diskova oni sami nastavljaju da se okreću a ispravljачke diode stabilizuju okretanje koje ima konstantnu brzinu, inače bi impulsi privlačenja i odbijanja bili akumulirani pa bi se diskovi okretali sve brži i brže. Pomoću mrežnog kondenzatora, energija se skladišti i onda ravnomerno prazni, a u isto vreme se snižava napon sa dodatnim uređajima. Konačno, mašina snabdeva ravnomernu jednosmernu struju sa izlaznom snagom od oko 3-4 kW, zavisno od vlažnosti, pa se napon kreće od 270 do 320 volti. Visoka vlažnost atmosfere sprečava stvaranje električnog napona, tako da je bolje kad je vazduh suv. U ovoj knjizi mi ćemo samo opisati over juniti tehniku elektrostatičkog štita i nećemo se dalje baviti sa mišinama koje rade kao Testatika.

Sledeći pronalazač koji je koristio radijantu energiju je bio Edvin Grej. U 1976. godini on je osvojio specijalnu nagradu, pronalazač godine, za njegovu mašinu sa pulsirajućim kondenzatorom. Njegov motor je imao veliki izlazni mehanički momenat i radio je hladan. Kasnije je Grej objavio da je on napravio motor bez goriva, ali je njegov prototip motora bio konfikovano a on bio suđen za prevaru. On se kasnije preselio iz Los Anđelesa u Ajdaho i onda u Nevadu, da se skloni od progona. Godine 1989. on je nađen mrtav u svojoj laboratoriji u Nevadi, a njegova smrt je ostala misterija.

Stalni magneti ponovo postaju popularni nakon što je Džon Eklin patentirao svoj *Uređaj za konverziju kretanja na stalne magnetne* u 1974. godini. Njegov patent je imao potkovičaste magnetne i gvozdenu šipku koja je oscilirala između magnetna uz pomoć tehnike magnetskog štita. Oscilacije šipke su bile konvertovane u rotaciju uz pomoć poluge i točka. Tehnike magnetnog štita će biti istraživane u detalje u ovoj knjizi.

Knjiga: Osnovni principi over juniti elektromagnetnih mašina © Jovan Marjanović

Robert Adams sa Novog Zelanda je razvio Adamsov motor u 1969. godini. On je postao poznat kao *Adamsov prekidno odbojni i pulsirajući motor generator na stalne magnete*. Pogonska sila njegovog motora je bila prirodno privlačenje stalnog magneta i gvožđa. On je stavio stalne magnete na rotor a elektro magnete na stator. Sa specijalnom logikom je pulsirao elektromagnete sa malom ali dovoljnom strujom da zaustavi međusobno privlačenje, kada pol magnet dođe u sredinu jezgra elektromagneta. Na ovaj način, magnet bi prošao jezgro elektromagneta uz pomoć inercije. Kada se isključi elektromagnet, njegova magnetna energija se vraća nazad u kolo, obično kao varnica. Taj događaj se zove Induktivni prenapon. Adams je takođe skupljao njegovu energiju i slao je u akumulator. Ove dve metode korišćene u njegovom motoru će be razmatrane u ovoj knjizi. Adams je tvrdio da je koeficijent efikasnosti njegovog motora 800%. On je uz pomoć Harolda Aspdena razvio teoriju o eteru i interakciji njegovog motora sa istim. Adams je tražio patent za svoj motor i u dobio ga u saradnji sa Haroldom Aspdenom u Velikoj Britaniji kao patent GB2282708 u 1995. godini. Debate oko merenja snage njegovog over unity motora još uvek traju, kao i oko Adamsovog stepena obrazovanja. Robert Adams je umro 2006. godine.

Trend ka korišćenju stalnih magneta i konstrukciji over juniti mašina se pojačao posle pojave jakih magneta na bazi Neodimium Borona, godine 1986. Bil Muler, nemački doseljenik u Kanadu je otkrio jedan "specijalni slučaj" između stalnog magneta i čelika. Kada se tri čelične loptice privučene stalnim magnetom sudare, jedna ili više će se odbiti a jedna će ostati privučena ka magnetu. Bil je zaključio da su se loptice odbile bez investiranja energije i da taj slučaj narušava Njutnove zakone. On je verovao da su stalni magneti motori koji skupljaju energiju etera, isto kao talasi mora koji skupljaju energiju od mnogih udara vetra i onda je oslobode jednim udarcem. Bil je posvetio svoj život konstrukciji i poboljšanju svojih generatora. On je takođe izmislio feromagnetnu leguru koja minimizira vihorne struje i histerezisne gubitke. On je kombinovao nekoliko over juniti principa i tvrdio da njegov poslednji uređaj proizvodi 400A i 170 V jednosmerne struje na izlazu uz pomoć 20 A i 2V pogonske struje na ulazu. Bil je umro 2004. godine.

Džon Bedini je tvrdio da je razvio nekoliko uređaja za slobodnu energiju. Jedan od njegovih uređaja je predat u patentni zavod u 2000. a patent je bio odobren godine 2002. Princip rada uređaja je tehnika magnetnog štita u kombinaciji sa logikom adamsovog motora i ona će biti razmatrana detaljno u ovoj knjizi. Džon sada radi zajedno sa Tomom Birdenom, jednim od pronalazača *Nepokretnog elektro generatora (MEG)*. Mi smo već spomenuli MEG u predgovoru ove knjige.

Godine 1986. Brus De Palma je objavio da je napravio over juniti mašinu koju je nazvao "*N Mašina*", koja je opisana kao homopolarni generator sa zatvorenim putem a čiji je izlaz proizvodio četiri puta više snage nego što je trošila na ulazu. Ona je imala cilindrični rotor sa stalnim magnetima i nije imala stator. To je bila verzija Faradejevog homopolarnog generatora i mi ćemo

Knjiga: Osnovni principi over juniti elektromagnetnih mašina © Jovan Marjanović
detaljno istražiti logiku te mašine u petom poglavlju. De Palma je umro u 1997. godini. Šest meseci posle njegove smrti izvršen je zvanični test novo konstruisane N mašine u Novom Zelandu. Jedan od učesnika merenja je bio Robert Adams. Na žalost, većina izlazne snage se potrošila na povećanu toplotu i projekat je bio odmah napušten. Međutim, prijatelji De Palme su tvrdili da su videli N mašinu kako radi kao što je bilo opisano.

Cilj ove knjige je da prikaže tri osnovna principa za konstrukciju over juniti elektro generatora i četiri osnovna principa za konstrukciju over juniti elektro motora. Različita pravila za elektro motore su potrebni zato što dobar over juniti elektro generator je u isto vreme loš elektro motor. Mi ćemo videti razlog za to u prvom poglavlju ove knjige. Kao što je rečeno, naša glavna tema su over juniti elektromagnetne mašine koje koriste stalne magnete. Šta je tačno izvor energije koja se dobija od stalnih magneta nije naša glavna tema, mada će biti predloženo rešenje i za to. Mnogi pronalazači veruju da je to energija kosmičkog etera. Autor se takođe slaže sa tim pogledom. Razlozi će biti objašnjeni detaljno u petom poglavlju gde ćemo diskutovati Faradejev paradoks.